

במצב אידיאלי היה השבוע כגון ראש עיריית ירושלים, מרדכי איש-שלום. כי יושב-ראש הוועדה לחקירת מחדלי העירייה, בעת סערת-השלג האחרונה, היה עליו להקור את מחדליו של מרדכי איש-שלום ולהגיש את הו"ח למלא מקום ראש-העיר, ששמו במיקרה — מרדכי איש-שלום. מה היה הדבר הראשון שהטריד את הרמטכ"ל לשעבר, יצחק רבין, בעת שנמסר לו על מינויו כשגריר ישראל בארצות-הברית? במסיבה שערכה לכבודו הליגה לזיירות יש-ראל-אמריקה, גילה רבין: "בדקתי מיד את תקנות הטקס האמריקאי. למזלי, התברר לי שהכל שם פחות פורמאלי אפילו מאשר בישראל. אני בדקתי את העובדות וזהו זה: אפילו לטקס המאמנה לא צריכים נובות וצילנדרים. לי אין נסיון קונסטיילי. לא ידוע לי איך לובשים את כל התלבושות האלה עם הזנבות."

אלמוג

והטלפון

אישיות רמת-מעלה, שניצלה מתקרית הש"בוע שעבר, בה נהרגו שלושה מחילי צה"ל ונפצעו שניים שניים מאנשי הצלב האדום, היתה ראש ממשלת דניה, ויגני קמפמן. העושה עתה בארץ. קמפמן ביקר בגשר אלנבי, עוב אותו דקות ספורות לפני פתיחת האש, בלחצו של קצין צה"ל שליחה אותו. הסבר הקצין: "פיתאום היתה לי הרגשה לא נעימה. הרחתי משהו באוויר." אחר שניצל היה כתב במחנה, יוסף ארגמן, שהיה צריך להפליג מאנגליה לישראל — על סיפון הצוללת דק. ברגע האחרון הטיל עורך השבועון, יצחק רבין, וטו על הנסיעה מטעמי-תקיפה. ארגמן הכריז לו על ברוגז עם המערכת, וכאשר נודע לו על היעלמה של הצוללת, קיבל זעזוע, לא היה מסוגל לאכול או לישון משך יומיים. לטריקת-הטלפון הראשונה בחייו זכה מנהל רשות השידור, שמואל אלמוג, איש-אמונו של שרה-הסברה יש"ר, ראש הליגה לשרה-הביטחון, משה דיין, נודע שאלמוג צינור את דבריו בתוכנית בילוי נעים, מתק את הביטוי "לוחמי שיחרור" בו כינה דין את אנשי אל-פחה. "מי אמר לך בכלל שצינורתי?" הגיב אלמוג, כשטלפן אליו דין, "זה לא איכפת לך?" ענה דין, "אתה בכלל לא קאנדידט לחיכוח איתי!" — וטרק אלמוג את השפופרת.

זה יכול לקרות לבני המשפחות הטור בות ביותר. וזה קרה, השבוע, לנחום שליט — השחקן הגרוש ביותר בארץ: הוא גרוש טוב. אבל הפעם לא מנשותיו, כמו בארבע הפעמים הקודמות. הפעם מאשת-איש של אחרת. זה התחיל כשנחום ביקר, לפני כחודש, בדירתו של הרקודן-לשעבר יוסף (קני) קיפניס. זו היתה חנוכת-בית, משום שקיפניס הפך לפליבוי בדימוס

רק לא עם האשה

לאחר תאונתו, שכה את הזמנים שהיה חברה הפרטי של הכוריאוגרפית הי אמריקאית אנה סוקולוב, ונשא לו אשה חמודה בשם מרים. יש להם גם צאצא. מה שלא מנע מנחום להגיש כתיבה מימים-ימימה, ולהתחיל קצת עם אשתו החמודה של יוסי. את הצטערי שנישאת לו, אמר בסוף השיחה בינו לבינה — שלא נשאה, כסוף פרי. גברת קיפניס לא הגיבה. אבל אחרי

אחר-כך התקשר עם גלילי והצנזור צונור. כאשר הגיש, השבוע, במאי העדלאדיע התלי אביבית הקרובה, יואל זילברג, תוכנית לשתף במיצע בובות-קארקטורה גדולות של אישים ישראליים ידועים, נתקל בווטו מצד סגן ראש עיריית ת"א, יו"ר ש"ע רבינוביץ. מאז קוראים לרבינוביץ בעיר י"ה "הבובה", אך רק מאחורי גבו. אישיות עירונית אחרת שניסתה לשמור על הרושם היתה אשתו של ראש עיריית חיפה, חנה חושי, שנתקלה לפני כחצי שנה בביקורת ציבורית חריפה על מתנתה לשבויים ערביים פצועים. עתה אירגנה את נשות-עירה למיצע פאטריוטי יותר: סריגת כובעי-גרב לחיילי צה"ל. מייד דאגה שמכונת-התעמולה של בעלה, אבא חושי, תפרסם את מיצע כובעי-גרב האישי שלה. על כל פרטי ודיקדוקיו.

לידסקי

והבריאות

עבריו מועד, שנמצא בטיפולו של עורך-הדין צבי לידסקי, היה זוכה לשמוע תמיד מפי פרקליטו, מייד עם כניסתו ל' משדו: "כסף הבאת איתך?" העברייני, שנפגע מהשאלה הקבועה, היה משיב אף הוא בשאלה קבועה: "מה יותר חשוב, כסף או בריאות?" בריאות יש לי, או מה שחשוב זה הכסף, היה לידסקי מסיים את הוויכוח. כאשר נפצע לידסקי בתאונת-דרכים ואושפז בבית-החולים בשכב, בא לקוחו העברייני לבקרו עם זר-פרחים בידו. הוא חיך אל לידסקי הפצוע ושאל אותו: "נו, מה יותר חשוב, כסף או בריאות?" בריאות, פסק לידסקי וקיבל את זר-הפרחים.

אהרונה הלכה לאיבוד

עליו ריכלו כי הוא פוזל לעבר אחרות, קיבל קריווה. שר הבטחון טילפן מייד למושל אל-עריש וביקש ממנו לעזור בחיפוש כלתו. בדיקה קצרה בשטח מצאה את אהרונה היפהפיה ואת סמי. הם היו שלמים ומאושרים, מחוץ ל- כל סכנה וטילו להם, בשקט גמור, כשהם נהנים מן הגוף וזה מחברת זו.

אהרונה רבין

הטלפון שצילצל בביתו של שר ה' בטחון, משה דיין, בצהרי השבת הי אחרונה הקפיץ את כל בני-הבית. על הקו היה אסי דיין, אשר שהה באותו זמן במלון נאות-מידבר, בבאר-שבע, ל- רגל הסרטת חמישה ימים ביוני. "אהרונה נעלמה", הודיע אסי לאביו, בקצרה.

יוסי קיפניס

המסיבה היא, הלכה למר קיפניס והתי לוננה על נימוסי חברו שליט. התוצאה: כאשר הופיע נחום שליט למסיבתו השנייה של קיפניס, קיבל אותו בעל-הבית בחדר הכניסה וביקש אותו, בשקט אך בתקיפות, לעזוב את המקום. "לא הזמנתי אותך, ואתה העלבת את אשתי", טען. שליט, הרגיל להצלחות חברתיות וגשיות קלות — אולי בגלל נשואיו הרבוגניים — נדהם. אבל אחרי רגע התאושש, ביקש מבתי-זוגתו להתלחח אליו, ויצא בשקט, לקול הערותיהם הפחות שקטות של הנוכחים.

שבועיים אחרי שחזר הפרקליט למשרדו, שוב בא אליו לקוחו לכיפול משפטי. עכשיו אני בריא, איפה הכסף?" קידם הפרקליט את פניו. עוד לפני שיתחילו חגיגות 20 שנות המדינה, יתחיל רחוב דיוגנוף לחוג חינוג אחרת, שתימשך אף היא לאורך זמן רב: הכוונה לחגיגות יובל ה-60 ליהודקאל ("חזקאל") איש כפרת, פאטרון-הבונה-ההתאבית ובעל מסעדת נסיו. בין שאר המופעים מתכננים גם לערוך לכבודו ארוחת-ערב חגיגית בהשתתפות גדולי המדינה ואישי הבמה העברית. מחיר כרטיס לארוחה: 100 לירות. לאחר ששייט גזרו הפך לשח קן קולנוע ותיאטרון, החליט נמר-הכדורגל החתיק שהוא גם מספיק טוב להיות זמר, מוציא לאור תקליט-בדיחות עם קישורי-שי רה. עתה, כפי שהוא מסביר, חסר רק מממן לתקליט. וזו לא בדיחה. לחתימה משמחת זכתה השחקנית שושניק שני, השבוע, שעה שביקרה סוף-סוף את בעלה אריק לביא, ששכב בבית-החולים לאחר התקפת לב. סיפרו ידידיהם של בני-הזוג: "אחרי שאריק ראה את שושניק הוא השמין מנחת וממש הבריא!"

גבי

והחובות

במצב לא נעים מצאה את עצמה השבוע השחקנית גבי אלדר, אשתו של מרצה באוניברסיטה העברית, הד"ר אריה זקס. היא אכלה המבורגר במסעדת קליפורניה, וכשעמדה לשלם נוכחה לדעת כי שכחה להביא עימה כסף. המלצרים סירבו להאמין לה כי היא תשלם למחרת, ודרשו מוזמנים. לעזרתה בא מתנדב אלמוני ששילם עבור רה. גבי בילתה את כל יום המחרת בחיפוי שים אחרי האלמוני, הצליחה בסוף לשלם את חובה, לירה וארבעים אגורות. את אחד הסודות הגדולים של פא"ל שאוד ביבר, גילה השבוע מוכתר עין-הוד, אי ציה ממבוכו. סיפר ממבוכו: שאול ביבר נתן הוראה למלצרים בבתי-הקפה שבדיוגנוף כי כל פעם שאשתו מבקשת אותו בטלפון, יגידו לה שהוא נמצא בישיבה חשובה אצל קצין-הינוך-ראשי, אל"מ מרדכי (מורלה) בראון. תעלול אחר של ממבוכו: הוא טילפן, באמצע הלילה, למי"ל עמיקם גורביץ, מי שהוציא לאור את ספרו של ד"ר ישראל בר המנות. "מה יש, איצה?" שאל אותו עמיקם הרום. "רציית רק לספר לך שמצאו טפסים מהספר של בר, ברמאלה, ועליהם — הקדשה של חוסיין!" כיוזב המוכתר של האמנים. במצב לא כליכך נעים מצאה השבוע את עצמה אחת הי אחראיות על דיילות אל-על, זהבה אנג'ל, אשר הצטרפה לטיסת החברה בלונדון. הי דיילות החליטו למתוח את הנוסית בעזרת פקיד הקבלה של המלון הלונדוני בו מת גורר צחת אל-על. הפקיד פנה לאחראית, והודיע לה כי הדיילות ערכו שיחות-טלפון לארץ בכסום העולה על 100 לירות שטלניג — וכי אין באפשרותן לשלם. רק לאהר שאנג'ל הוציאה את פנקס ההמחות שלה כדי לשלם למלון, כשהיא רותחת ממש מי כעס, מיהרו הדיילות להרגיע אותה.

פסקי השבוע

אורי מילשטיין, כותב הספר על יחידת 101, ברשימה שהופיעה בעיתון ה' פסודונים דורבן: "ברור שביאוגרפיה בהזמנה (רשימתה של גאולה כהן במערוב, לפני כמה שבועות על האלוף שרון) או אוטו ביאוגרפיה, היו מציגים את אריק כאחד האלים, את מאיר הרצין כמלאך-השלום ואת קיצה — כישו".

חיים יערי, כתב דבר ומי שעמד כראש מערכת-ההסתה נגד רפ"י, למחרת הקמתה של מע"י: "אנשי רפ"י לשעבר עשו את הביולוגיה לאידיאולוגיה. לא המה' חשוב להם אלא המי. אף לא, מי אתה' אלא, בן-כמה אתה'".

איתנה...

טיושה ושיש הפכו לחברים. שיש, כמובן, הוא איש-הפירסומת הקולנועי ישעיהו קורר, הקירח והעירי ברך כלל. טושה, למי שלא יודע, היא התגלית החדשה אתי אודמן, המכונה גם על בימת-הצילומים של הסטרה: טיראן, הבתולה הקדושה. למה? לא ברור. עכשיו, אחרי שראו את שיש מחזיק עם אחי ידיים, קורר אים לו "רוח הקודש". בעל-ה' דיסקוטקים הצעיר ובהיר-השיער מאיר זין שוב הפסידו חתיכה, הפעם, לגיטא-ריסט ולומר הפלאמנקו מוטקה רגן שנטל ממנו, במסיבה התורנית של הבוקמה, את בת-לחייתו, קיבוצנית צעיר רה בשם רבורה. אומלל באהבה, מאושר בעסקים, אומר הפיתום, או מאיר מתנחם בפתחת פורום חדש לראיונות או למישפטי-ציבור בבית-צינון-אמריקה. הוא כבר סיכם עם נפתלי דין ועדי נה שביט להנחות את המופע. אל תגידו לה את זה, אבל השחקן חיים בנאי טוען שאשתו נתנה לו חודש חופשה, כדי שיבלה עם אהרות. הוא ממין כל נערה בלונדית, חטובה ו נחמדה שתרצה בכך — לבלות במחיצתי אותו חודש. הדוגמנית הפתח-תקואית הנאה, תלמה מכנס, בילתה לאחרונה לא מעט בחברת טרי שאודי, בעלי-מאגזינים. כאשר חזר ארצה הרחק התלי אביבי החתיק אילן (אוונגליק) רם אר, לפני כ-10 חודשים, החליטו חבריו שהצעיר לא כליכך בישימול כפי ששמו מרמו, באידיש: השבוע נראה חברים בשלם על האחים שאולי עם תלמה, לי מרות שיש לו חברה משלו. נאנה טדי: "לפחות כך זה נשאר במשפחה!" אחת שלא חזרה אבל כותבת הרבה היא נערת-הזווהר התלאבית רותי נוימן. לאחרונה שיגרה לידויה בארץ מכתב ארוך, עם חידושי-האופנה הצרפתיים הי אחרונים, והוזהרה אותם לקצץ פיאותיהם: "באירופה זה כבר נשאה-אפונה". טדי ענת רותי, חסרת-הפיאות.

אתי אודמן